

ת"ד (עכו) 3128-02-21 - מנורה מבטחים בטוח בע"מ נ' ח'אלד זיאדנה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 3128-02-21 מדינת ישראל נ' זיאדנה
תיק חיצוני: 545504/2019

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

המבקשת באמצעות עו"ד י. מנורה מבטחים בטוח בע"מ
אפק
המאשימה מדינת ישראל
נגד

המשיב/הנאשם באמצעות ח'אלד זיאדנה
עו"ד מוחמד שעבאן
החלטה

1. לפני בקשה להמצאת פסק הדין שניתן בהליך שלפני כנגד המשיב.

2. המבקשת היא חברה לביטוח. לטענתה פסק הדין דרוש לה לצורך תביעה אזרחית שהגיש נגדה המשיב במסגרת ת.א. 49193-11-20 (להלן - התביעה האזרחית).

המבקשת טוענת כי בתיק שלפני הוגש נגד המשיב כתב אישום נוכח נהיגה בפסילה שהושתה עליו בגמ"ר 242-01-16. לדברי המבקשת היא פנתה לפרקליטות מחוז ת"א (פלילי) שהגישה את כתב האישום בתיק הגמ"ר וזו מסרה כי פסק הדין שם לא בוטל.

לשיטת המבקשת פסק הדין בתיק שלפני הוא בגדר מסמך מהותי וחיוני בתביעה האזרחית שהגיש נגדה המשיב נוכח טענתה כי במועד התאונה מיום 17.12.19 נהג המשיב בהיותו פסול. לשיטתה אין כל מניעה למסירת פסק הדין שכן עסקין בפסק דין שאינו חסוי, הדיון התקיים בדלתיים פתוחות ומטרת הבקשה היא הגעה לחקר האמת.

3. הסנגור מתנגד לבקשה. לטענתו, על המבקשת להגיש בקשה מתאימה במסגרת ההליך האזרחי שמתנהל בין הצדדים. עוד טען הסנגור כי המשיב כופר במיוחס לו עד היום וכי הסנגור שייצגו סבר שיש לקבל ההסדר וכי החזרה מכפירה נעשתה בשמו של המשיב.

דיון והכרעה

4. הבסיס המשפטי לבקשה לעיון בתיק בית משפט של מי שאינו בעל דין מעוגן בסעיף 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים) (להלן - תקנות העיון) הקובע:

(א) כל אדם רשאי לבקש מבית משפט לעיון בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.

(ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.

(ג) בקשת עיון תהיה מנומקת, ותוגש לפי טופס 2 שבתוספת.

(ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענינו בתיק של המבקש, לענינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.

(ה) בית המשפט רשאי להורות על העברת בקשת העיון לתגובת בעלי הדין בתיק שמבוקש בו העיון או לתגובת צד שלישי, אם הוא סבור כי העיון עלול לפגוע במי מהם, וכן רשאי בית המשפט לבקש את תגובת היועץ המשפטי לממשלה, אם הוא סבור כי העיון עלול לפגוע באינטרס ציבורי; תגובות כאמור בתקנת משנה זו יוגשו בתוך שלושים ימים ממועד המצאת ההודעה על זכות התגובה או בתוך מועד אחר שיקבע בית המשפט.

(ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהויים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת.

כעולה מהפסיקה נקודת המוצא היא שכל עוד אין איסור בדין יש לאפשר את העיון בתיקי בית המשפט גם למי שאינו צד להליך וזאת מכח עקרון פומביות הדיון (ראו רע"א 2213-23 שפיר תעשיות בע"מ נ' תעשיות אבן וסיד בע"מ (22.5.23)).

אשר לנטל הרובץ על המתנגד לעיון נקבע בבג"ץ 9474-00 גל נ' ראש עיריית חיפה (13.12.04) כי עליו להציג הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם לו כתוצאה מחשיפת המסמכים המבוקשים. בלשון בית המשפט שם:

"בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדיון וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיון בתיקי בית המשפט".

בבג"צ 5917-97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים (8.10.09) התייחס בית

המשפט ל-3 השלבים שנקבעו בפסיקה לצורך יישום סעיף 4 לתקנות העיון:

ראשית, יש לבחון האם קיים איסור בדין לעיין בחומר המבוקש.

שנית, אם אין איסור בדין, יש לבחון האם העיון מוצדק. הנטל להוכיח אחרת מוטל על המתנגד לעיון.

שלישית, יש לבחון האם ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית בזכויות המתנגד. במסגרת זו תבחן האפשרות להגביל את היקף העיון או להתנותו בתנאים, תוך התחשבות בין היתר בסבירות הקצאת המשאבים של בית המשפט.

בענייננו, ב"כ המשיב טען כי היה על המבקשת להגיש בקשה מתאימה במסגרת ההליך האזרחי המתנהל בין הצדדים ולא באמצעות פניה למותב זה.

בעניין זה אפנה לסעיף 4 לתקנות העיון לפיו "כל אדם" רשאי להגיש בקשת עיון בתיק בית המשפט, כל עוד העיון בו אינו אסור על פי דין.

במקרה שלפני הדיונים בעניינו של המשיב התנהלו בדלתיים פתוחות ובהתאם לכלל פומביות הדיון. לא קיים איסור בדין לעיין בפסק הדין ובפרוטוקול הדיון במסגרתו ניתן גזר הדין.

בהינתן האמור, המבקשת הייתה רשאית להגיש בקשתה במסגרת ההליך שלפני.

יש לבחון, אפוא, האם העיון מוצדק. המבקשת טענה כי היא מבקשת לקבל את פסק הדין על מנת ללמוד על מצב רישיונו של המשיב במועד התאונה, נוכח התביעה האזרחית שהגיש נגדה המשיב.

בעניין זה ב"כ המשיב לא הבהיר באופן מנומק וקונקרטי כיצד המשיב עלול להיפגע ממתן זכות העיון.

אשר לטענותיו בעניין כפירת המשיב במיוחס לו, המשיב בהליך שלפני חזר בו מכפירתו באמצעות סגורו ועל בסיס הודאתו הורשע במיוחס לו בדין מיום 21.6.23. בגזר הדין מיום 27.12.23 אימץ בית המשפט הסדר בין המשיב/הנאשם למאשימה, כשהסנגור והמשיב נכחו בדיון, והמשיב ציין לפרוטוקול כי הוא מבין ההסדר ומבקש לאשרו. הסנגור אף ציין בבקשתו כי טרם הכניסה לאולם הודיע לנאשם כי הייתה חזרה בשמו מהכפירה נוכח הסיכון שיושת עליו עונש כבד יותר מהעונש שיוטל עליו במסגרת ההסדר. לדבריו, המשיב חזר וטען בפניו כי סבר שרישיונו תקף באירוע. על אף דברים אלה, בדיון לא חזר בו המשיב מהודאתו וציין לפרוטוקול כי הוא מבין ההסדר ומבקש לאשרו ואף סגורו ביקש לאמץ את ההסדר.

במכלול הנסיבות האמורות, אני סבורה כי אין מקום להעלאת טענות אלה בשלב זה.

בהינתן האמור לא מצאתי כי המשיב הבהיר באופן קונקרטי כיצד הוא עלול להיפגע ממתן זכות העיון בפסק הדין.

מצאתי כי יש הצדקה לאפשר למבקשת את זכות העיון בפסק הדין מכח עקרון פומביות הדיון ונוכח נסיבות הבקשה - טענתה כי פסק הדין הוא מסמך מהותי וחיוני בתביעה אזרחית שהגיש נגדה המשיב כמפורט מעלה.

לפיכך, אני מתירה עיון בפרוטוקולי הדיון מיום 21.6.23 ומיום 27.12.23.

ניתן לתאם את זכות העיון בתיאום עם המזכירות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"ה, 17 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.